

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 81

A. TITEL

*Verdrag betreffende fundamentele doeleinden en maatstaven op het gebied van het sociale beleid (Verdrag Nr. 117 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 46ste zitting);
Genève, 22 juni 1962*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1962, 121.

C. VERTALING

Verdrag betreffende fundamentele doeleinden en maatstaven op het gebied van het sociale beleid

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau, en aldaar bijeengekomen in haar 46ste zitting op 6 juni 1962;

Besloten hebbende bepaalde voorstellen aan te nemen met betrekking tot de herziening van het Verdrag betreffende het sociale beleid (buiten het moederland gelegen gebieden) van 1947, welk onderwerp als tiende punt op de agenda van de zitting voorkomt, voornamelijk met het doel de voortzetting, de toepassing en de bekrachtiging van dit Verdrag voor onafhankelijke Staten mogelijk te maken;

Overwegende dat deze voorstellen de vorm moeten aannemen van een internationaal Verdrag;

Overwegende dat economische ontwikkeling als basis moet dienen voor sociale vooruitgang;

Overwegende dat al het mogelijke dient te worden gedaan, op internationale, regionale en nationale basis, om financiële en technische hulp te verzekeren ter waarborging van de belangen van de bevolking;

Overwegende dat, in gevallen die zich hiervoor lenen, maatregelen op internationaal, regionaal of nationaal niveau dienen te worden genomen ten einde zodanige handelsvoorwaarden te scheppen dat de produktie tot een zo hoog mogelijke graad van doelmatigheid wordt opgevoerd en een redelijke levensstandaard mogelijk is;

Overwegende dat door het nemen van daartoe passende maatregelen op internationaal, regionaal en nationaal niveau al het mogelijke dient te worden verricht om verbetering te bevorderen op gebieden als de volksgezondheid, de huisvesting, de voeding, het onderwijs, de zorg voor het welzijn van kinderen, de status van de vrouw, de arbeidsvoorwaarden, de beloning van werknemers van zelfstandige producenten, de bescherming van migrerende arbeiders, de sociale zekerheid, het functioneren der overheidsdiensten en de algemene produktie;

Overwegende dat al het mogelijke dient te worden gedaan om bij de bevolking belangstelling te kweken voor en haar te betrekken bij de opstelling en uitvoering van maatregelen ter bevordering van de sociale vooruitgang;

Neemt heden, de 22e juni van het jaar 1962, het volgende Verdrag aan, dat aangehaald kan worden als het Verdrag betreffende het sociale beleid (fundamentele doeleinden en maatstaven), 1962:

DEEL I

Algemene beginselen

Artikel 1

1. Elk beleid dient in de allereerste plaats gericht te zijn op het welzijn en de ontwikkeling van de bevolking en op de bevordering van het verlangen van de bevolking naar sociale vooruitgang.

2. Bij de vaststelling van elk beleid van meer algemene strekking dient terdege rekening te worden gehouden met de invloed van zulk een beleid op het welzijn van de bevolking.

DEEL II

Verbetering van de levensstandaard

Artikel 2

De verbetering van de levensstandaard dient te worden beschouwd als de voornaamste doelstelling bij de programmering van de economische ontwikkeling.

Artikel 3

1. Alle uitvoerbare maatregelen dienen te worden genomen bij de programmering van de economische ontwikkeling ten einde deze ontwikkeling in overeenstemming te brengen met de gezonde ontwikkeling van de daarbij betrokken gemeenschappen.

2. In het bijzonder dient ernaar te worden gestreefd de desintegratie van het gezinsleven en van traditionele sociale groepen te voorkomen, in het bijzonder:

a) door een grondige studie te maken van de oorzaken en gevolgen van de migratie en door doeltreffende maatregelen te nemen waar dit nodig is;

b) door de bevordering van ruimtelijke ordening in streken waar economische factoren bevolkingsconcentraties tot gevolg hebben;

c) door het voorkomen en opheffen van overbevolking in de grote steden;

d) door de levensomstandigheden op het platteland te verbeteren en door geschikte industrieën te vestigen in die plattelandsgebieden waar voldoende arbeidskrachten beschikbaar zijn.

Artikel 4

De maatregelen die overwogen dienen te worden door de bevoegde gezagsorganen ter bevordering van de productiecapaciteit en ter verbetering van de levensstandaard van agrarische producenten dienen onder meer te omvatten:

a) de opheffing voor zover mogelijk van de oorzaken van een chronische schuldenlast;

b) het toezicht op de vervreemding van landbouwgronden aan niet-agrariërs om zodoende te waarborgen dat zodanige vervreemding slechts plaatsvindt wanneer dit in het belang van het land is;

c) het beheer, door middel van de tenuitvoerlegging van gepaste wetten of verordeningen, over het eigendom en het gebruik van de grond en andere hulpbronnen om te waarborgen dat deze, met inachtneming van de traditionele rechten, gebruikt worden op zulk een wijze dat de belangen van de bevolking van het land verzekerd zijn;

d) het toezicht op pachtvoorwaarden en arbeidsvoorwaarden ten einde voor de pachters en de landarbeiders de hoogst mogelijke levensstandaard te waarborgen, alsmede een redelijk aandeel in alle voordelen die kunnen voortvloeien uit verbeteringen van de produktiviteit of van het prijspeil;

e) de vermindering van de produktiekosten en de kosten verbonden aan de tussenhandel op alle mogelijke wijzen, in het bijzonder door het oprichten, stimuleren en steunen van coöperaties van producenten en consumenten.

Artikel 5

1. Er dienen maatregelen te worden genomen ten einde voorwaarden te waarborgen zowel voor zelfstandige producenten als voor werknemers, die hen in staat stellen hun levensstandaard door eigen inspanning te verhogen en die de handhaving waarborgen van de minimumlevensstandaard zoals die is vastgesteld door middel van officiële enquêtes naar de levensomstandigheden, gehouden na overleg met de organisaties van werkgevers en werknemers.

2. Bij het vaststellen van de minimumlevensstandaard dient rekening te worden gehouden met de essentiële levensbehoeften van de werknemers en hun gezinnen, zoals levensmiddelen en de voedingswaarde daarvan, huisvesting, kleding, geneeskundige verzorging en onderwijs.

DEEL III

Voorzieningen met betrekking tot migrerende werknemers

Artikel 6

Wanneer de omstandigheden waaronder de werknemers hun arbeid verrichten, met zich brengen dat zij niet thuis kunnen wonen, dient er in de arbeidsvoorwaarden rekening te worden gehouden met de normale behoeften van hun gezin.

Artikel 7

Wanneer de arbeidsreserve van de ene streek tijdelijk wordt aangewend ten behoeve van een andere streek, dienen maatregelen te worden genomen om te stimuleren dat een deel van de lonen en spaargelden van de werknemers wordt overgemaakt van de streek waar zij werken naar de streek waar zij vandaan komen.

Artikel 8

1. Wanneer de arbeidsreserve van een bepaald land wordt aangewend in een streek die onder het gezag van een ander land staat, dienen de bevoegde gezagsorganen van de betrokken landen, wanneer dit nodig of wenselijk is, overeenkomsten aan te gaan voor de regeling van aangelegenheden van gemeenschappelijk belang, voortvloeiende uit de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag.

2. Deze overeenkomsten dienen erin te voorzien dat de desbetreffende werknemer dezelfde bescherming en voordelen geniet als de werknemers die wonen in de streek waar hij zijn werk verricht.

3. Deze overeenkomsten dienen te voorzien in faciliteiten die de betrokken werknemers in staat stellen een gedeelte van hun loon en spaargeld naar huis over te maken.

Artikel 9

Wanneer werknemers en hun gezinnen verhuizen van streken met lage kosten van levensonderhoud naar streken waar deze kosten hoger liggen, dient te worden rekening gehouden met de hogere kosten die het gevolg zijn van de verandering.

DEEL IV

Beloning van de werknemers en aanverwante vraagstukken

Artikel 10

1. Het vaststellen van minimumlonen door middel van collectieve arbeidsovereenkomsten, die vrijelijk gesloten worden tussen de vakbonden die de betrokken werknemers vertegenwoordigen enerzijds en de werkgevers of werkgeversorganisaties anderzijds, dient te worden aangemoedigd.

2. Wanneer er onvoldoende regelingen bestaan voor het vaststellen van minimumlonen door middel van collectieve arbeidsovereenkomsten, dienen de nodige regelingen te worden getroffen, waarbij minimumlonen kunnen worden vastgesteld in overleg met vertegenwoordigers van hun eventuele organisaties.

3. De nodige maatregelen dienen te worden getroffen ten einde te waarborgen dat de betrokken werkgevers en werknemers op de hoogte worden gesteld van de van kracht zijnde minimumloon-tarieven, alsmede ten einde te waarborgen dat er geen lonen beneden deze tarieven worden uitbetaald in gevallen waarin deze tarieven van toepassing zijn.

4. Een werknemer op wie de minimumtarieven van toepassing zijn en die, sinds deze tarieven van kracht werden, een loon heeft ontvangen, dat beneden deze tarieven ligt, heeft het recht langs gerechtelijke weg of op enigerlei andere wettige wijze het bedrag dat hij te kort is gekomen op te eisen, met inachtneming van een eventuele bij de wet of bij verordening vast te stellen termijn.

Artikel 11

1. De nodige maatregelen dienen te worden genomen om een behoorlijke betaling te waarborgen van alle verdiende lonen en de werkgevers zijn verplicht aantekening te houden van alle uitbetaalde lonen, aan de werknemers loonslips te verstrekken en andere passende maatregelen te nemen om het noodzakelijke toezicht te vergemakkelijken.

2. De lonen mogen in de regel slechts uitbetaald worden in het wettig betaalmiddel van het betrokken land.

3. De lonen dienen in de regel rechtstreeks te worden uitbetaald aan de werknemer zelf.

4. De vervanging van het loon of een gedeelte van het loon door alcohol of andere sterke dranken voor diensten die door de werknemer zijn verricht, dient te worden verboden.

5. De lonen mogen niet worden uitbetaald in cafés of winkels, tenzij de betrokken werknemers aldaar hun arbeid verrichten.

6. Tenzij er een gevestigd plaatselijk gebruik bestaat, dat anders bepaalt, en het bevoegde gezag ervan overtuigd is dat voortzetting van dit gebruik door de werknemers wordt gewenst, dienen de lonen op gezette tijden te worden uitbetaald met zodanige tussenpozen dat de kans dat de werknemers in schulden geraken geringer wordt.

7. Wanneer levensmiddelen, huisvesting, kleding en andere onontbeerlijke verstrekkingen en diensten deel uitmaken van de beloning dient het bevoegde gezag alles te doen ten einde te waarborgen dat deze toereikend zijn en hun geldswaarde op behoorlijke wijze wordt vastgesteld.

8. Alles dient in het werk te worden gesteld om:

- a) de werknemers mede te delen op welk loon zij recht hebben;
- b) elke ongeoorloofde inhouding op de lonen te voorkomen;
- c) de bedragen die aftrekbaar zijn van de lonen uit hoofde van verstrekkingen en diensten die deel uitmaken van de beloning te beperken tot de juiste geldswaarde die deze verstrekkingen en diensten vertegenwoordigen.

Artikel 12

1. De maximumbedragen en de wijze van terugbetaling van voorschotten op lonen dienen te worden vastgesteld door het bevoegde gezag.

2. Het bevoegde gezag dient het bedrag aan voorschotten dat mag worden uitbetaald aan een werknemer voordat hij in dienst komt aan beperkingen te onderwerpen; aan de werknemer dient op duidelijke wijze te worden medegedeeld hoe groot dit bedrag aan voorschotten mag zijn.

3. Ieder voorschot dat wordt betaald boven het bedrag dat door het bevoegde gezag is vastgesteld, is wettelijk oninvorderbaar en mag niet op de werknemer worden verhaald door het inhouden van loonbedragen die de werknemer op een later tijdstip toekomen.

Artikel 13

1. Bij de werknemers zowel als bij de zelfstandige producenten dienen vrijwillige vormen van sparen te worden aangemoedigd.

2. Alles dient in het werk te worden gesteld ter bescherming van werknemers en zelfstandige producenten tegen woekerrente, vooral door het nemen van maatregelen die ten doel hebben de rentevoet bij leningen te verlagen, door controle op de handelingen van geld-

schieters, en door het stimuleren van faciliteiten voor het lenen van geld voor gepaste doeleinden door middel van coöperatieve kredietorganisaties of door middel van instellingen die onder beheer staan van het bevoegde gezag.

DEEL V

Non-discriminatie op grond van ras, huidskleur, geslacht, geloof, het behoren tot een bepaalde traditionele groep of het feit dat men lid van een bepaalde vakvereniging is

Artikel 14

1. Er dient naar gestreefd te worden een einde te maken aan alle discriminatie onder de werknemers op grond van ras, huidskleur, geslacht, geloof, het behoren tot een bepaalde traditionele groep of het feit dat men lid is van een bepaalde vakvereniging met betrekking tot:

a) arbeidswetgeving en overeenkomsten die een billijke economische behandeling dienen te garanderen voor allen die op wettige wijze verblijven of werken in het betrokken land;

b) toelating tot de overheidsdienst of tot het particuliere bedrijf;

c) voorwaarden betreffende indienstneming en promotie;

d) gelegenheid tot vakopleiding;

e) arbeidsvoorwaarden;

f) maatregelen op het gebied van de gezondheid, de veiligheid en het welzijn;

g) tucht;

h) het deelnemen aan de onderhandelingen over de collectieve arbeidsovereenkomsten;

i) loontarieven; deze dienen te worden vastgesteld in overeenstemming met het beginsel van gelijke beloning voor gelijk werk bij dezelfde handeling in hetzelfde bedrijf.

2. Alles dient in het werk te worden gesteld ten einde door de lonen van de lager betaalde werknemers te verhogen, alle verschillen in de loontarieven als gevolg van discriminatie op grond van ras, huidskleur, geslacht, geloof, het behoren tot een bepaalde traditionele groep of het feit dat men lid is van een bepaalde vakvereniging te verminderen.

3. Aan werknemers uit het ene land die zijn aangenomen om in een ander land in loondienst te werken, kunnen, als aanvulling op hun loon, uitkeringen in geld of in natura worden verleend ter tegemoetkoming in persoonlijke of gezinsuitgaven van tijdelijke aard die het gevolg zijn van het feit dat zij buitenslands werken.

4. De voorafgaande bepalingen van dit artikel hebben geen invloed op maatregelen die het bevoegde gezag nodig of wenselijk kan

oordelen ter bescherming van het moederschap en ter waarborging van de gezondheid, de veiligheid en het welzijn van vrouwelijke werknemers.

DEEL VI

Onderwijs en vakopleiding

Artikel 15

1. Rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden dienen optimale voorzieningen te worden getroffen voor de geleidelijke ontwikkeling van veelomvattende programma's op het gebied van het onderwijs, de vakopleiding en het leerlingstelsel, teneinde kinderen en jeugdige personen van beiderlei kunne op doelmatige wijze op te leiden voor een nuttig beroep.

2. De leerplichtige leeftijd, de minimumleeftijd waarop loondienst mag worden verricht en de arbeidsvoorwaarden voor jeugdige arbeidskrachten dienen bij nationale wetten of verordeningen te worden vastgesteld.

3. Ten einde de jeugd in staat te stellen te profiteren van de bestaande mogelijkheden op onderwijsgebied en ten einde te verzekeren dat een uitbreiding van deze mogelijkheden niet gehinderd wordt door de vraag naar kinderarbeid, dient het verrichten van loonarbeid door leerplichtige kinderen gedurende de schooluren te worden verboden in streken waar onderwijsmogelijkheden aanwezig zijn van een zodanige omvang dat zij voldoende zijn voor de meerderheid van de leerplichtige kinderen.

Artikel 16

1. Teneinde een hoge produktiviteit te waarborgen door de ontwikkeling van geschoolde arbeidskrachten, dient er, wanneer hier aanleiding toe bestaat, voorzien te worden in een opleiding voor nieuwe produktietechnieken.

2. Deze opleiding dient te worden georganiseerd door of onder toezicht van de bevoegde gezagsorganen, in overleg met de werkgevers- en werknemersorganisaties van het land vanwaar de cursisten afkomstig zijn, alsmede van het land waar zij hun opleiding zullen ontvangen.

DEEL VII

Slotbepalingen

Artikel 17

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag dienen ter registratie te worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

Artikel 18

1. Dit Verdrag is slechts bindend voor die leden van de Internationale Arbeidsorganisatie wier bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het treedt in werking twaalf maanden nadat twee leden hun bekrachtiging door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.

3. Daarna treedt dit Verdrag in werking voor elk der andere leden twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtiging van deze leden is geregistreerd.

Artikel 19

De inwerkingtreding van dit Verdrag brengt niet van rechtswege met zich de opzegging van het Verdrag betreffende het sociale beleid (buiten het moederland gelegen gebieden) van 1947, door een lid waarvoor laatstgenoemd Verdrag van kracht blijft en evenmin sluit dit Verdrag de mogelijkheid van verdere bekrachtigingen van laatstgenoemd Verdrag uit.

Artikel 20

1. Een lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na het verstrijken van een termijn van tien jaar vanaf de datum waarop het Verdrag het eerst in werking treedt, door middel van een verklaring ter registratie gericht aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau. Zulk een opzegging wordt eerst van kracht een jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.

2. Ieder lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en dat niet binnen een jaar nadat de termijn van tien jaar — als bedoeld in het vorige lid — is verstreken, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging, als bedoeld in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en zal daarna dit Verdrag kunnen opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar op de voorwaarden bepaald in dit artikel.

Artikel 21

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau dient aan alle leden van de Internationale Arbeidsorganisatie mededeling te doen van de registraties van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de leden der Organisatie worden medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de leden der Organisatie van de tweede aan hem medegedeelde bekrachtiging, dient de Directeur-Generaal de aandacht van de leden der Organisatie te vestigen op de datum waarop dit Verdrag in werking zal treden.

Artikel 22

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau dient aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling te

doen, ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van alle bijzonderheden betreffende alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 23

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig acht, dient deze Raad aan de Algemene Conferentie verslag uit te brengen over de toepassing van dit Verdrag en tevens na te gaan of het wenselijk is een gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 24

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende de algehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag dan zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:

a) de bekrachtiging door een lid van het nieuwe Verdrag houdende herziening van rechtswege een onmiddellijke opzegging van dit Verdrag met zich brengen, niettegenstaande het bepaalde in artikel 20, mits het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b) met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Dit Verdrag blijft echter van kracht naar vorm en inhoud voor de leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 25

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1962, 121.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 17 van het Verdrag hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Jordanië	7 maart 1963
Koeweit	23 april 1963
Israël	15 januari 1964

Madagascar	1 juni 1964
de Centraalafrikaanse Republiek	9 juni 1964
Ghana	18 juni 1964
Niger	23 november 1964
Zambia *	2 december 1964
China	10 december 1964
Syrië	11 december 1964

* Voortgezette gebondenheid, te rekenen van de datum van onafhankelijkheid, aan de verplichtingen thans voortvloeiend uit het onderhavige Verdrag en vóór genoemde datum voortvloeiend uit het op 11 juli 1947 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar dertigste zitting aangenomen Verdrag betreffende het sociale beleid in buiten het moederland gelegen gebieden (Verdrag Nr. 82) (*Trb.* 1958, 59)

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 18, lid 2, op 23 april 1964 in werking getreden voor Jordanië en Koeweit.

Voor de Staten die na 23 april 1963 hun akte van bekrachtiging doen registreren, treden zij ingevolge artikel 18, lid 3, in werking twaalf maanden na de datum van de betreffende registratie.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1962, 121.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 41.

Het Verdrag is, in overeenstemming met artikel 60, lid 2, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer van de Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 13 december 1962 (*Bijl. Hand.* II 1962/63—6998 (R 319), nr. 1).

Uitgegeven de *twaalfde* juli 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. CALS.